

NAGUSIA DENPOREARI BEGIRA

1

Behin jaio nintzan mundu hontara
orain hainbeste denpora,
uste baino lehen urterik asko
pilatu jataz lepora.
Nahitaez martxan sartu nintzan ta
ezin aldendu inora.
Ama-lokarri danak etenda
sartu nintzan itsasora.
Zenbat olatu, zenbat arrisku,
ez-bai joango hondora!
Baina argi bat gogora
eta lagun bat ondora;
geroztik biok alkar hartuta
aurrera goaz gustora.
Zuri eskerrak, ezagutu dot
Jesus hau, Bizian Gora.

2

Gure munduko bizi-denpora
heldu da azken aldera,
sortu gaituan Jainkoak Berak
ezarri deuskun legera.
Jubilatuta, hartu dot deia
Jaunaren mahaian jartzera,
bion artean ze hartuemon,
adiskideen antzera!
Hau da bizitza! Hau da jarduna!
Dana Jaunagaz batera.
Oi Jaungoiko bihozbera!
nire Aita-Ama zera!
Pozik natortzu Zeuk maitasunez
egindako konbitera;
gaurtik maite dot Bizian Gora,
hauxe da nire aukera.

3

Bizitza bera eskola bat da
irakatsiez betea,
geure lana da gauza bakoitza
zer zelan dan ikastea.
Guk badakigu zer dan bakea
eta zer dan gerratea;
ez dala bardin sabela hutsik
edo bete eukitea.
Guk bietara jokatuteko
badogu borondatea.
Ez da bardin esatea
eta bizi izatea!
Hau zoriona, orain hemen ta
gero eternitatea!
Guk nagusiok Bizian Gora
dogu unibertsitatea.

4

Hemen naukazu larogei urtez
gaur denporari begira,
gure arteko hartuemonak
atera nahirik argira.
Etenbakoa dogu sortzetik
hilibiziko tirabira;
denpora bera da azkenean
naroana hilobira.
Baina bera be nirekin dator
denporabako tokira.
Kristo bizi da sikira,
hau itxaropen distira!
Zu barik noa, Jainkoa lagun,
betiko bizi barrira,
denpora jauna, neuk irabazi!
Honeik guzurak ez dira.